

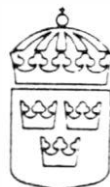
Motion till riksdagen

1989/90:A73

av Isa Halvarsson (fp)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet



Mot.
1989/90
A73–79

Stödområden

De värmländska Bergslagskommunerna ingår i stödområde C, med undantag av Kristinehamn som är ett s.k. tillfälligt stödområde.

Karlskoga, Degerfors, Storfors och Kristinehamns kommuner måste ses som en gemensam arbetsmarknad och bör följaktligen inplaceras i samma stödområde. Tidigare har från statens sida hävdats denna gemensamma arbetsmarknad, vilket kom till uttryck i samband med den finansiella rekonstruktionen av Bofors-Kilsta och den då tillkomna Bofors Stiftelse för näringslivsutveckling i Karlskogaregionen. REK 87 föreslog också att Kristinehamn skulle ingå i stödområde Bergslagen.

Enligt den framlagda propositionen ingår inte Kristinehamn i stödområdet och är inte heller tillfälligt inplacerat. Kristinehamn har i dag mycket svårt att hävda sig i konkurrensen från Karlstadsregionen i väster. Om nu grannkommunerna i norr och öster i motsats till Kristinehamn tillfälligt inplaceras i stödområde kommer kommunen att få svår konkurrens även därifrån. Kristinehamn, Storfors, Karlskoga och Degerfors måste betraktas som en gemensam arbetsmarknad och få likartad hantering i vad avser företagsstöd.

Strukturumvandlingen av industrin i Kristinehamn har pågått och pågår fortfarande. Under det senaste året har 480 arbets- tillfällen försvunnit vid KaMeWa, Teli, Björneborg, Saab-Scania, Fundo och Scan Borst. Dessutom pågår omstrukturering av den psykiatriska vården vid Mariebergsklinikerna, vilket förväntas medföra att 400 arbetstillfällen, främst kvinnliga, försvinner. Saab-Scanias komponenttillverkning inger särskild oro för de drygt 500 anställda där med tanke på förväntad omstrukturering inom nya Saab Automobil AB. Redan planerade rationaliseringar vid Finess syftar till en minskning med ca 40 anställda och svårigheter har aviserats också från Björneborgs Jernverk och Fundo.

Den svaga arbetsmarknaden i Kristinehamn och östra Värmland bekräftas av befolkningsutvecklingen. Länets östra del minskar sin befolkning trots ökning totalt i länet. Hittills i år har Kristinehamn som enda kommun i länet minskat sin befolkning. Kristinehamn har dessutom landets näst högsta totala kommunalskatt. Detta förklaras till stor del av befolkningsminskningen och det härigenom minskande skatteunderlaget, samtidigt som man försöker

att upprätthålla den kommunala serviceenivån. Erfarenheten visar att en hög kommunalskatt är ett hinder för nyetableringar.

Under den senaste 10-årsperioden har befolkningen i kommunen minskat med 1 100 personer, varav 350 de senaste fem åren. Under denna femårsperiod har Värmlands län totalt ökat med 2 226 personer, och en uppenbar obalans finns mellan östra länsdelen och övriga länet. Under de tre första månaderna i år har så Kristinehamn minskat med 63 personer.

Mellan kommunerna Kristinehamn, Karlskoga, Degerfors och Storfors sker en betydande arbetspendling. Storfors kommun säger sig vara lika beroende av utvecklingen i Kristinehamn som i den egna kommunen. På samma sätt är de övriga tre kommunerna i hög grad beroende av varandra för att få en större och mer differentierad arbetsmarknad. Totalt pendlar 3 175 personer mellan de fyra orterna enligt FOB-85. Antalet är ännu större i dag och satt i relation till befolkningssiffrorna är andelen hushåll, som för sin försörjning är beroende av den gemensamma arbetsmarknaden, stor.

Kristinehamns kommun ingår inte enligt regeringens förslag i något stöd-område och inte heller är kommunen tillfälligt inplacerad. Det senare gäller dock grannkommunerna Storfors, Karlskoga och Degerfors. Enligt uppgift lär dock Kristinehamn kunna komma att betraktas som en stöd-
punkt. Skulle propositionens förslag i stort bli riksdagens beslut, måste regeringen ta hänsyn till att det för Kristinehamns utveckling är av avgörande betydelse att den sammanhängande ekonomisk-geografiska regionen Kristinehamn, Karlskoga, Degerfors och Storfors behandlas som en enhet vad gäller inplacering i tillfälligt stödområde.

För Kristinehamns del är det också av avgörande betydelse om man får möjlighet till att utvecklas som stöd-
punkt i östra Värmland och att medvetna satsningar då görs för utvecklingen av tjänstesektorn och för tillskapande av fler och mer kvalificerade arbeten för kvinnor.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om betydelsen av att se Kristinehamn, Karlskoga, Degerfors och Storfors som en sammanhängande region vid inplacering i tillfälligt stödområde,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Kristinehamn ges möjlighet att utvecklas som stöd-
punkt i östra Värmland.

Stockholm den 23 mars 1990

Isa Halvarsson (fp)